

Република Србија
УПРАВНИ СУД
7 У. 16897/12
23.01.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Душанке Марјановић, председника већа, Гордане Богдановић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Мирјаном Савић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиле С. Ц. из Б., Улица бр., коју заступа Ј. Ц. И. из Б., Улица бр., поднетој против туженог Министарства финансија и привреде Републике Србије - Пореске управе - Регионалног центра Б., чији је правни следбеник Министарство финансија Републике Србије - Пореска управа - Регионални центар Б., ради поништаја решења бр. од 08.11.2012. године, у правној ствари пореза на капитални добитак, у нејавној седници већа, одржаној дана 23.01.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства финансија и привреде Републике Србије - Пореске управе - Регионалног центра Б., бр. од 08.11.2012. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиле изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Филијале, бр. од 14.10.2011. године, којим је, у ставу првом диспозитива тужиле утврђен порез на капитални добитак, у поступку утврђивања пореза на капиталну добит од продаје (преноса) дела удела у заједничком сувласничком уделу у привредном друштву "С. К." д.о.о. Б., унетог у правима израженим у акција "С." а.д. Б. и то са: 1)

продајном ценом удела у износу од динара; 2) ревалоризованом набавном ценом удела динара; 3) капиталним добитком (1-2) у износу од динара; 4) пореском основицом – опорезивим приходом ($3 > 0$) у износу од динара и 5) порезом на капитални добитак (20%) у износу од динара. Ставом другим диспозитива првостепеног решења, тужилји је наложено да утврђени порез на капитални добитак уплати у року од 15 дана од дана достављања тог решења на одговарајући рачун јавних прихода, према ставу трећем на порез који тужилја не плати у прописаном року, плаћа се камата по стопи једнакој годишњој есконтној стопи Централне емисионе банке увећаној за 15 процентних поена, применом комфорне методе обрачуна, почев од наредног дана од дана истека рока за плаћање, према ставу четвртом уколико тужилја доспеле обавезе не плати у прописаном року, наплата ће се извршити принудним путем, према ставу петом трошкови принудне наплате падају на терет тужилје, а према ставу шестом жалба не одлаже извршење решења.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 14.12.2012. године, тужилја оспорава законитост решења туженог органа због повреде правила поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да је у сврху утврђивања капиталног добитка, као набавну цену требало узети вредност акције, коју је акција имала као улог у привредно друштво “С. К.” д.о.о. у време стицања удела. Наведени тужбени навод је уједно био и примедба на записник у првостепеном поступку, као и жалбени навод, на који је тужени орган одговорио да предмет овог управног поступка није унос акција ТК “С.” а.д. у привредно друштво “С. К.”, већ пренос удела уз накнаду по основу иступања из привредног друштва “С. К.” д.о.о., што није истина. Истиче да је порески орган погрешно поступио када је закључио да вредност унетих акција Предузећа ТК “С.” није од значаја за утврђивање капиталног добитка, јер је порески орган у поступку утврђивања капиталног добитка у овом случају погрешно применио одредбу члана 74. Закона о порезу на доходак грађана, којом се наводи да се набавном ценом сматра цена по којој је обвезник стекао право удео или хартије од вредности, односно цена коју је утврдио порески орган у складу са овим законом. Тужилја даље наводи да је у конкретном случају стекла удео у друштву “С. К.” д.о.о., на тај начин што је унела акција П. д. ТК “С.” а.д. као оснивачки улог, те да је набавна цена удела п. д. “С. К.” д.о.о., заправо једнака вредности унетих акција ТК “С.” у моменту стицања удела. Тужилја се позива на мишљење Министарства финансија Републике Србије - Сектора за фискални систем, бр. од 12.07.2011. године, које је донето на захтев тужилје, које доставља у прилогу тужбе. Истиче да се вредност унетих акција једино исправно у сврху одређивања капиталног добитка може одредити као номинална, односно рачуноводствена вредност, тако

што је једна акција, у моменту стицања удела у ТК “С.” а.д., износила динара. О томе је издата и потврда ТК “С.” а.д. Б. од 08.11.2011. године, која је достављена туженом органу. Указује да Законом о порезу на доходак грађана није прописано да се набавна цена удела утврђује на основу књиговодствене вредности, по којој су унете акције прокњижене након уношења акција као улог у привредно друштво са ограниченом одговорношћу. Са економског становишта, наводи да је приликом оснивања друштва “С. К.” д.о.о., очигледно учињена грешка приликом уписа вредности неновчаних улога, односно унетих акција, које су унете у вредности од динара по акцији. Посебно истиче да је П. д. “С. К.” д.о.о. основано 17.02.2006. године, а удео је продат 26.01.2007. године, па с обзиром да наведено привредно друштво није остварило у овом периоду повећање вредности капитала обављањем делатности, те да је једина имовина била у уложеним акцијама, са економског аспекта сасвим је нелогично да се вредност удела овог привредног друштва, без икаквог основа у том периоду повећа са динара на динара, како је то израчунао порески орган. Тужила сматра да је потребно у складу са наведеним прописима утврдити набавну вредност удела у П. д. “С. К.” д.о.о., као вредност унетих акција друштва ТК “С.” а.д. у моменту стицања удела.

У допуни тужбе од 12.06.2013. године тужила посебно указује на чињеницу, за коју постоји доказ у списима предмета – потврда, да је стварна вредност унете акције, у моменту уноса у друштво, износила динара, а не..... динара, како је утврдио тужени орган. Како је набавна цена а не динара, како налази тужени орган, то је и разлика између набавне и продајне цене мања од оне коју је утврдио тужени орган, односно основица за израчунавање пореза на капитални добитак је мања од оне коју је утврдио тужени орган. Сматра да је тужени орган био у обавези да у поступку утврђивања пореза на капитални добитак поступа у складу са чланом 9. Закона о пореском поступку и пореској администрацији, односно са начелом фактицитета, који обавезује тужени орган да пореске чињенице утврђује према њиховој економској суштини, што у конкретном случају није учињено, а у складу са мишљењем Министарства финансија која се налази у списима предмета. Предложила је да суд уважи тужбу и поништи оспорено решење.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбама члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на

тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења, првостепени орган је спровео поступак канцеларијске контроле тужиљине пореске обавезе – пореза на капитални добитак по основу преноса - продаје удела у заједничком сувласничком уделу у П. д. “С. К.” д.о.о. по Уговору о преносу оснивачког улога у П. д. “С. К.” д.о.о. Б. од 26.01.2007. године, Ов. бр., који удео је стекла дана 17.02.2006. године, уносом неновчаног капитала израженог кроз акција ТК “С.” а.д. Б., о чему је, уз присуство тужиљиног пуномоћника дана 05.05.2011. године, сачинио записник бр. Оцену тужиљиног приговора изнетог на самом записнику, првостепени орган је дао у допуни записника од 05.05.2011. године. Из образложења првостепеног решења произлази да је првостепени орган продајну цену предметног удела утврдио у висини уговорене цене од динара, која је утврђена на основу решења бр. од 27.03.2007. године, у поступку утврђивања пореза на пренос апсолутних права, у ком решењу је и наведено да уговорена цена није нижа од тржишне вредности, те је обрачун извршен у складу са одредбом чална 73. став 1. Закона о порезу на доходак грађана (“Службени гласник РС”, бр. 24/01...65/06).

По налажењу првостепеног органа, тужиљин улог у правном лицу “С. К.” д.о.о. Чини акција емитента ТК “С.” д.о.о., по ком основу је тужила изгубила право располагања тим акцијама, јер је извршила унос истих у правно лице “С. К.” д.о.о., као неновчани капитал и тиме стекла удео у том правном лицу. По основу уноса предметног неновчаног капитала у правно лице “С. К.” д.о.о., од стране тужиле као сувласника (сувласништво над заједничким улогом у П. д. “С. К.” д.о.о.), код Агенције за привредне регистре је извршен упис унетог и уплаћеног неновчаног капитала на дан 17.02.2006. године, као заједнички улог изражен у акција ТК “С.” а.д. у укупном износу од евра.

Из података наведених у изводу Агенције за привредне регистре, тужени орган је нашао да је тужила извршила уплату неновчаног капитала у “С. К.” д.о.о. у износу од еура, који је унет и уплаћен као неновчани капитал и који се састоји од акција ТК “С.” а.д., чија динарска противвредност на дан 17.02.2006. године износи динара, те је извео закључак да је вредност динара по једној акцији, а да су жалбени наводи, у вези позивања тужиле на потврду о вредности акција на дан 17.02.2006. године од динара, без утицаја на другачије решење ове управне ствари. По налажењу туженог органа, тужила је имала могућност, у случају да се ради о грешци приликом уписа, како то у жалби наводи, да грешку исправи, али се из података Агенције за привредне регистре утврђује да исто није учинила. Стога је тужени орган нашао да је првостепени орган правилно утврдио набавну цену

продатог удела у износу од динара, који износ представља вредност предметних акција у моменту стицања удела и који износ је у моменту стицања удела као такав евидентиран код Агенције за привредне регистре, што је по налажењу овог органа у складу са мишљењем Министарства финансија од 12.07.2011. године, на које се тужиља позива.

По оцени Управног суда, основано се тужбом указује на незаконитост решења туженог органа. Ово са разлога што је према одредби члана 77. Закона о порезу на доходак грађана ("Службени гласник РС", бр.24/01...18/10), који је важио у тренутку доношења првостепеног решења тј. дана 14.10.2011. године, стопа пореза на капитални добитак износила 10%. На наведено је указано и у мишљењу Министарства финансија Републике Србије - Сектора за физикални систем бр. од 12.07.2011. године, које је донето на захтев тужиље, а на које се позива и тужени орган па је нејасно са којих разлога тужени орган, примењује стопу пореза на капитални добитак од 20% . У конкретном случају, по схватању Управног суда, повређена су правила поступка прописана одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, јер решење не садржи разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на одлуку каква је дата у диспозитиву. У поновном поступку тужени орган ће отклонити наведене повреде правила поступка и донети ново, на закону засновано решење.

Полазећи од изнетог и одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којом је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања или ако странке на то изричито пристану, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе. Ово стога, што је одлука суда у конкретној правној ствари заснована на утврђеном постојању повреда правила поступка од стране туженог органа, које ће бити отклоњене у поновном поступку одлучивања по жалби.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима. У извршењу пресуде тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се примедби суда у погледу поступка изнетих у овој пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 23.01.2015. године, 7 У. 16897/12

Записничар
Мирјана Савић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈЗ/ЦРП